

PREPROSTE BESEDE

Sreča v družini
in še kaj

1993/94

XXIV / 1

II 30226

D 2003/19

Sreča
v družini
in še kaj

Družina

V družini ljubezen prebiva.
V družini se marsikaj skriva.
Vsi člani družine se imajo radi.
Lepo jim je,
če na izlet gredo spomladi.

Renata Tratar, 7. b razred

SREČA V DRUŽINI

Sreča v družini je...

-kadar je naš oti doma, smo srečni, ker je naš oti zelo zaposlen in
ga ni veliko doma

-da imamo sestrico, s katero se lahko igram

-kadar gremo v Ljubljano

-kadar gremo na obisk k starim staršem

-kadar ima kdo od nas rojstni dan in ga veselo praznujemo

-kadar imamo koleno, da jih lahko jem

-kadar imam veliko uspeha v šoli, vse razveselim

-kadar kdo dobi darilo

-kadar nas obiščejo v Ljubljano

-ker imamo doma starega psa, ki mi pomaga pri najetju nasveta

-da imamo doma

-da imamo doma

-najbolja sreča je, ko smo skupaj in govorjamo in

ničem v družini

Sreča v družini je, ko smo skupaj, 2. razred

Sreča v družini

Sreča v družini je...

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

da imamo doma

Tina Medved, 2. razred

SREČA V DRUŽINI

Sreča v družini je...

- kadar je naš ati doma, smo srečni, ker je naš ati zelo zaposlen in ga ni veliko doma
- da imam sestrice, s katero se lahko igram
- kadar gremo v Ljubljano
- kadar gremo na obisk k starim staršem
- kadar ima kdo od nas rojstni dan in ga veselo praznujemo
- kadar imamo koline, da jih lahko jem
- kadar imam veliko uspeha v šoli, vse razveselim
- kadar kdo dobi darilo
- kadar nas obišče teta iz Ljubljane
- ker imam dobre starše, ki mi pomagajo in dajejo nasvete
- da mami dobro kuha
- da živimo na deželi in imamo lahko živali
- največja sreča pa je, kadar smo vsi doma, da se pogovarjamo in nisem v skrbeh za starše;

Tomaž Bartolj, 2. razred

Sreča v družini je,

- da me ima očka rad,
- da mi kaj ustrežejo,
- da hodimo na sprehode,
- da imamo družinske izlete,
- da skupaj gledamo televizijo,
- če smo dobre volje,
- če kupimo nov avto,
- kadar gremo na pico,
- kadar je mami dobre volje.

Tina Medved, 2. razred

Kadar je naša družina srečna,
smo veliko skupaj in kam gremo.
Smo veseli in dobre volje.
Se pogovarjamo.
Piknik naredimo in se veselimo.
Jaz se z bratcem Tjažem igram
in čokoladico mu dam.
Tjaž je vesel,
če se lahko z menoj igra,
kadar se mu da.

Teja Brezovar, 2. razred

Sreča v družini je,

da se ne kregamo,
da se imamo radi,
da se lepo zabavamo,
da imam bratca,
da mi ati da lubčka,
da se lahko igram z bratcem Tjažem,
da smo veliko skupaj,
če sem dobra v šoli,
kadar praznujemo,
da moja mamica dobro kuha.

Teja Brezovar, 2. razred

Sreča v družini je,

da gremo na izlet,
ko mi mami kaj kupi,
ko uredimo novo sobo,
ko nismo bolni,
da imam še dve sestrici,
skupno nedeljsko kosilo,
da imata mami in ati službo,
ko gremo skupaj na Roglo smučat.

Andreja Udovč, 2. razred

SREČA V DRUŽINI

Srečna sem, kadar gre vsa naša družina na sprehod. Z bratom skačeva po poti in se zafrkavava, ati in mami pa se pogovarjata.

Martina Rugelj, 6. razred

Zame je sreča v naši družini, da se med seboj razumemo in si v težavah pomagamo, še večja sreča pa je, da nihče v družini ne kadi.

Damjana Majcen, 8. razred

V naši družini je srečo čutiti takrat, kadar smo vsi člani družine zbrani in se pogovarjamo ali pa se gremo kakšno igro.

Breda Dragan, 8. razred

Sreča je v družini, če se člani družine ne kregajo.

Antonija Berk, 5. razred

V naši družini smo srečni. Radi pojemo. Ob nedeljah gremo skupaj peš na Viher. Imamo se lepo.

Mira Ramovš, 5. razred

Kadar gremo vsi iz družine na izlet, takrat smo vsi zelo srečni.

Andrejka Železnik, 6. razred

Kadar je sreča v družini, je pravo veselje. Takrat se mora kaj veselega narediti.

Tina Medved, 2. razred

Naša družina je srečna, ko se vsi dobro razumemo. To se večkrat zgodi. Takrat kartamo, mami speče kakšno pecivo ali pa se kam odpeljemo.

Karmen Lužar, 6. razred

Najbolj srečen sem, kadar lahko atku pomagam v hlevu, da on lahko delo prej konča. Potem me pohvali in sem vesel, ker lahko zvečer prej pride v hišo in smo vsi skupaj.

Jernej Rugelj, 3. razred

Sreča v naši družini

Sreča v naši družini je,
da skoraj vse pridelamo doma na kmetiji,
da imamo svojo hišo,
da ati ne hodi v službo in je doma,
ko pridem iz šole,
da živi pri nas atkova teta Angela
in dobro skuha,
da imam sestro Martino,
da mi mami pomaga pri učenju,
da imamo veliko dvorišče, kjer se lahko
vozim s kolesom.

Sreča pa je v naši družini tudi takrat,
kadar jaz atku pomagam v hlevu, da
on delo lahko prej konča. Potem me
pohvali in sem vesel, ker lahko zvečer
prej pride v hišo in smo vsi člani
družine skupaj.

Jernej Rugelj, 3. razred

Katere stvari delajo družino srečno

Veliki nemški književnik Goethe je napisal, da nudi sreča najlepšo
palmo tistemu, kdor z veseljem dela in se dela veseli.

Mislim, da je ta lepa misel našla svoj dom tudi v naši družini.
Velikega veselja do dela mojih staršev sva se "navzeli" tudi s sestro.
Seveda je za zdaj najino glavno delo še učenje, najdeva pa že tudi
čas, da pomagava v gospodinjstvu, na vrtu ali pa v zadnjem času
tudi pri zidanici.

Nesrečno naključje je krivo, da pri nas tudi v resnici mami podpira
tri vogale pri hiši. A tudi četrti vogal ni zaradi očetove invalidnosti
nič manj trden. V naši družini se dela ne delijo na moška in
ženska, pač pa vsak naredi, kar zmore. Tako se je ati privadil
kuhati, mami pa po potrebi spleza tudi na streho. Opažam pa, da
moj ati še vedno ne more pozabiti svoje "velike ljubezni". Kar oči

mu zažarijo, ko pogovor nanese na stružnice in obdelavo kovin. Uredil si je tudi manjši prostor, v katerem ima nekaj strojčkov in tu še posebno rad "ustvarja". Seveda pa se vsega ne da povedati na kratko. Prav gotovo pa je delo tisto, kar prinaša srečo v našo družino.

Upam, da razkrivanje naše družinske sreče ni v nasprotju z ljudskim rekom: "Kdor želi uživati srečo, naj se z njo ne hvali."

Branka Ahlin, 8. razred

Spet en srečen dan v naši družini

V nedeljo smo imeli pri nas posebno kosilo, ker so k nam prišli naši prijatelji iz Novega mesta. To so Kebetovi. Veliko se obiskujemo in večkrat kam skupaj odpotujemo. Že dolgo se dobro razumemo. Z njihovo hčerko Dašo se največ družim, ker je mojih let. Je malo starejša od mene, saj je stara dvanajst let in hodi v peti razred. Njena sestra Neva pa se zelo zelo dobro razume z mojo sestro Lidijo, saj sta enako stari. Midve z Dašo sva včasih zunaj ali pa notri gledava televizijo. Ta nedelja je bila meni zelo všeč, ker smo imeli dobro kosilo in smo se še po kosilu lepo imeli.

Tina Medved, 2. razred

Naša družina je srečna v novem domu

V naši družini smo štirje člani. Jaz sem najmlajši. Živimo v Prelesju, kamor pa smo se preselili šele lansko leto. V vasi imam blizu sestrično, pri njih pa živi tudi moja stara mama. Pri nas ne poznamo prepira, ker se dobro razumemo. Imamo le nekaj zajčkov in hišo, ki smo jo zgradili prejšnja leta. Pred hišo imamo še vrtiček, kjer mami rada sadi in seje. V naši družini smo prijatelji in se imamo radi. Dostikrat gremo na našo parcelo v Kovačevem hribu. Tam imamo zidanico in vinograd. Smo zelo srečna družina.

Marjan Slapšak, 5. razred

Sonce v naši družini

Naša družina šteje šest članov. Pred dvema letoma so naju s sestro starši presenetili z novico, da bomo dobili v družini novega člana. Te novice sem se zelo razveselila. Sedaj je sestra Ana že živahna dveletna deklica, s katero se kar dobro razumem.

Nekega večera lani pa so starši rekli, da bomo spet imeli dojenčka. S sestro Maričko sva bili zelo presenečeni, saj še enega člana res nisva pričakovali. Proti še nerojenemu otroku sva najprej imeli pomisleke, ko pa se je rodil, nama je bilo za te pomisleke iskreno žal. Otrok, ki smo ga poimenovali Tomaž, ima zelo lepe rjave oči in lase, očarljiv nasmeh in nedolžen pogled. V družino smo ga sprejeli odprtih rok, saj je z malo sestrico Ano sonce, ki v naši hiši vedno sveti. Komaj čakam, da bo malček zrasel in se postavil na svoje noge, ko bo prvič prehodil naše stanovanje. Žal mi je samo, da ne bom mogla biti z njim in z Ano tako povezana, kot sem s sestro Maričko, saj so med nami večje razlike v letih. Mislim, da je naša družina srečna prav zato, ker je v njej več otrok. Vem tudi, da bi pri nas nekaj manjkalo, če ne bi bilo Tomaža.

Mateja Gorenc, 7. b razred

Katere stvari delajo družino srečno

Družino delajo srečno stvari, ki jih ne more imeti vsaka družina. Vsako družino dela srečno nekaj srečnega. Našo družino dela srečno to, da naša kmetija dobro napreduje, čeprav nimamo očija.

Antonija Berk, 5. razred

Našo družino naredimo vsi člani družine srečno takrat, kadar smo veseli po uspešno opravljenem delu.

Martina Rugelj, 6.razred

Srečni smo, kadar gremo na piknik, če smo dobre volje, ko kaj praznujemo in se veselimo.

Urška Repše, 6. razred

Naša družina je srečna, kadar pojemo, gremo kam peš, se skupaj veselimo in se kaj pogovarjamo.

Mira Ramovš, 5. razred

Družino delajo srečno: novorojenček, skupna dela in še veliko drugih stvari.

Nataša Rugelj, 5. razred

Družina je srečna, če ni prepira in če se člani družine dobro razumejo. Srečna je tudi tista družina, ki je urejena in da kdaj kam gredo. Tudi mi smo taka družina.

Urška Ramovš, 5. razred

Družino delajo srečno dobri medsebojni odnosi. Lepo je, če smo vsak dan malo skupaj, da se pogovorimo in skušamo rešiti probleme, da odidemo kdaj na kakšen izlet, piknik v naravo in smo srečni. Naša družina sodi med srečne družine.

Lidija Medved, 7. razred

Družina je srečna, če je vsak posameznik družine srečen. Biti mora složna, vsak član mora upoštevati še druge in jih poslušati.

Milka Kregelj, 7. razred

Mislim, da je največ odvisno od staršev, da je družina srečna. Če se starši dobro razumejo, je to veliko. Nato pa je še pomembno, da dobro skrbijo za otroke: da imajo primerno hrano, čiste obleke, da se starši zanimajo, kako gre otrokom v šoli, da jim kdaj pomagajo rešiti kakšen problem in da se z njimi veliko pogovarjajo, ne pa tako, da je otrok "tadeseto kolo".

Alenka Lokar, 8. razred

DRUŽINSKI DAN

Moji vtisi z družinskega dneva

Ker je za družino potrebno marsikaj storiti, nas za odgovorno vlogo v družini pripravljajo že v osnovni šoli.

Tako smo imeli osmerji letošnji tudi DRUŽINSKI DAN z beslovom: **TEBI NA POT**

To je bil dan z zanimivo vsebino. Razdelili smo se v dve skupini in jaz sem bila v skupini s pedagoginjo.

Najprej smo se predstavili in potem smo se pogovarjali o družini.

Kar je bilo najbolj zanimivo, smo se pogovarjali o družini.

Veliko smo se pogovarjali o tem, da moramo biti za zakon

priljubljeni.

Postavili smo se tudi v odgovorni na vprašanja, ki

ih ni ponavadi zastavljamo, da smo mi otroci

večini kar težni.

Veliko sem "odpela" o družini, da me

učenci tudi. Družinski dan mi je ostal v najlepši spominu.

Evela Dragan, 8. razred

DRUŽINSKI DAN

Moji vtisi z družinskega dneva

Ker je za družino potrebno marsikaj storiti, nas za odgovorno vlogo v družini pripravljajo že v osnovni šoli.

Tako smo imeli osmarji letos tudi DRUŽINSKI DAN z naslovom: TEBI NA POT.

To je bil dan z zanimivo vsebino. Razdelili smo se v dve skupini in jaz sem bila v skupini s pedagoginjama.

Najprej smo se predstavili in potem smo se pogovarjali o družini nasploh.

KAJ VAM POMENI DRUŽINA?

To vprašanje nam je zastavila ena od pedagoginj. Skušali smo se kar najbolj prilagoditi tej temi in smo se začeli pogovarjati, kaj nas v naših družinah moti, kaj bi spremenili...

Ker smo navsezadnje vsi člani družine in če hočemo, da se bomo v družini počutili varne, moramo tudi sami kaj k temu prispevati. Ob takem načinu pogovora smo spoznali, da je ravnanje vsakega člana družine pomembno tudi za druge člane.

Veliko smo se pogovarjali tudi o tem, da moraš biti za zakon pripravljen.

Postavili smo se tudi v vlogo staršev in odgovarjali na vprašanja, ki jih mi ponavadi zastavljamo staršem in ugotovili, da smo mi otroci včasih kar tečni.

Veliko sem "odnesla" od tega dneva in prepričana sem, da ostali učenci tudi. Družinski dan mi je ostal v najlepšem spominu.

Breda Dragan, 8. razred

Gospod župnik Janez Vidic – gost družinskega dneva

Ko smo imeli v osmem razredu družinski dan, je bil eden izmed gostov tudi šentruperški gospod župnik Janez Vidic. Tema pogovora je bila, kaj vse je potrebno, da se v družini vsi dobro razumejo, dobro počutijo...

Gospod župnik nam je povedal svoje mnenje o družini in o tem, kaj nas krščanstvo uči o družini.

Predstavil nam je tudi neko krščansko knjigo o zakonskem paru in njuni družini. Zdelo se mi je zanimivo, da nam je gospod župnik o tem pripovedoval v šoli, saj smo se do sedaj z njim srečevali in pogovarjali pri verouku v župnišču.

Gospodu župniku smo lahko zastavili tudi razna vprašanja. Seveda smo ga spraševali predvsem stvari, ki so povezane z družino, toda zastavljali smo mu tudi drugačna vprašanja. Eno izmed vprašanj je bilo tudi: "Ali ste bili kdaj zaljubljeni?" Povedal nam je, da je bil v neko sošolko, a na koncu ga je vse minilo.

Ko pa je začel poučevati v drugi župniji verouk, je bila vanj zaljubljena neka veroučenka.

Zvedeli smo, da se za ta poklic ni odločil zato, ker bi ga kdo v to prisilil. Eden od vzrokov je bil tudi to, ker mu je že zgodaj v mladosti umrl eden od staršev. Pa tudi njegov starejši brat se je odločil za ta poklic in je tudi to vplivalo na odločitev.

Od gospoda župnika Janeza Vidica smo zvedeli pametne in koristne nasvete, ko smo se skupaj pogovarjali in razmišljali o družini.

Alenka Lokar, 8. razred

Družinski dan

Meni je bila na družinskem dnevu najbolj všeč ura z mladim parom, ker smo moža in ženo lahko spraševali o marsičem. Predvsem nas je zanimalo, kako sta se spoznala, koliko let sta skupaj hodila, preden sta se poročila, kako so reagirali starši, kako preživita prosti čas in še drugo. Vprašala sem ju, kako sta se sploh spoznala in kako sta se počutila, ko so ju ostali klicali "parček". Povedala sta, da sta se spoznala pri koncertu, kjer sta oba sodelovala, za to, da so ju klicali "parček", pa se nista zmenila, saj to ni nič takega. Iz te ure sem odnesla veliko zanimivih izkušenj. Med drugim tudi to, da moraš včasih tudi ti sam narediti prvi korak, če si zaljubljen.

Ta ura je bila res zanimiva, ker smo izvedeli marsikaj, kar od drugih do sedaj še nismo mogli. Sploh je bil ta dan super.

Petra Škoda, 8. razred

KO BOMO VELIKI, BOMO IMELI SVOJO DRUŽINO

Jaz še ne vem, če se bom kdaj poročil. Če pa se bom, se bom poročil bolj kasno, ker mislim, da bom dje časa hodila v šolo. Rada bi imela dva otoka. Punčko in fantika.

Urška Ratičič, 5. razred

Ko bom velika, si predstavljam, da bi z mojem in dvema otrokoma živela na podeželju. Oba z mojem bi neke delala. Jaz bi delala z

Ko bomo veliki,

bomo imeli

svojo družino

Če bom velika, si predstavljam, da bi z mojem in dvema otrokoma živela na podeželju. Oba z mojem bi neke delala. Jaz bi delala z

Jaz bi delala v enaki opni hiti z mojem in imela bi dvojčka. Poletni bi se kopali v morju.

Ko bom jaz tako stara, da se bom lahko že poročila, bi najraje živela v isti vasi, v kateri sedaj živim. Imela bi dva otoka, hčerko in sina. Želela bi tudi, da moj moj ne bi zgodaj umrl, tako kot je moj oče, saj ni lahko, ko smo v družini same ženske.

Antonia Berk, 5. razred

KO BOMO VELIKI, BOMO IMELI SVOJO DRUŽINO

Jaz še ne vem, če se bom sploh kdaj poročila. Če pa se bom, se bom najbrž bolj kasno, ker mislim, da bom dlje časa hodila v šolo. Rada bi imela dva otroka. Punčko in fantka.

Urška Ramovš, 5. razred

Ko bom velika, si predstavljam, da bi z možem in dvema otrokoma živela na podeželju. Oba z možem bi nekje delala. Jaz bi delala z otroki. Bili bi srečna družina in veliko bi bili skupaj.

Renata Tratar, 7. razred

Ko bom jaz "velika", bi rada imela dvojčici. Živela bi v mestu v hiši z majhnim vrtičkom za hišo. Želim si tudi, da bi bila hiša blizu stavbe, kamor bi hodila v službo. Imela bi seveda tudi moža.

Urška Repše, 6. razred

Če bom imel družino, bom imel novo hišo in nekaj otrok. Če mi bo ati dal kmetijo, jo bomo obdelovali vsi člani družine. Hodil bom tudi v službo.

Jernej Rugelj, 3. razred

Jaz bi živela v enonadstropni hiši z bazenom. Imela bi dvojčici. Poleti bi se kopali v bazenu.

Martina Rugelj, 6. razred

Če bi imela družino, bi stanovala na deželi. Imela bi dva otroka. Želim, da bi bila punčka in deček. Vsi bi bili srečni.

Alenka Bevc, 6. razred

Ko bom jaz toliko stara, da se bom lahko že poročila, bi najraje živela v isti vasi, v kateri zdaj živim. Imela bi dva otroka: hčerko in sina. Želela bi tudi, da moj mož ne bi zgodaj umrl, tako kot je moj oči, saj ni lahko, ko smo v družini same ženske.

Antonija Berk, 5. razred

Ko bom velika, bom tudi jaz imela družino. Vem, da to še ne bo kmalu. Imela bom tudi enega ali dva otroka. Če mi bodo otroci nagajali, bom tudi huda nanje. Jaz bom stroga babica.

Tina Medved, 2. razred

Ko bom velika, bom imela moža in dva otroka. Najraje bi imela punčki: dvojčici. Poročila bi se približno pri dvajsetih letih. Živela bi v mestu, večkrat pa bi šli na izlet na deželo. Tudi na smučišča bi hodili. Z otrokoma bi bila stroga, kadar bi bilo treba.

Andreja Udovč, 2. razred

Jaz bi imela tri otroke, same deklice. Živeli bi v vasi, zato da bi lahko imeli veliko hišo. Imeli bi tudi kakšno žival.

Mira Ramovš, 5. razred

Ko bom imela družino, si želim, da bi imela dobrega moža in pridne otroke, ki ne bi velikokrat zboleli.

Teja Brezovar, 2. razred

Jaz se bom poročila, ko bom dovolj stara. Imela bi enega otroka. Če bi bila dvojčka, ne bi bilo nič hudega. Želim, da bi bil moj bodoči mož prijazen.

Nataša Rugelj, 5. razred

Ko bom velik

Ko bom velik, bom hodil v službo. Najbrž se bom tudi poročil. Sezidal bom tudi svojo hišo. Imel bom otroke. Učil jih bom pisati in šteti, pa tudi kaj drugega. Kadar bom šel v trgovino, bom tudi kaj kupil za otroke. Ko bodo šli spat, jim bom zapel uspavanko. Pohitel bom iz službe, da bom čimprej videl svojo družino.

Tomaž Bartolj, 2. razred

Ko bom imela svojo družino

Jaz si svojo bodočo družino predstavljam z dvema otrokoma in možem, ki ne bo pil ne kadil. Predstavljam si jo v hiši, v kateri upam, da bo "nastopala" tudi čistoča. Hišo si predstavljam na vasi, vendar brez kmetije. Doma bomo imeli samo psa ali pa tudi mačka. Upam, da se bo v naši bodoči družini našel tudi čas, da se bomo z avtomobilom kam odpeljali.

Jerneja Bevc, 6. razred

V slogi
je moč

V SLOGI JE MOČ

V naši družini smo radi skupaj

Člani družine smo mama, oče in dve hčerki. Večkrat, ko zvečer povečerjamo, se kaj skupaj pogovarjamo.

Popoldne gremo velikokrat v Kamnje, kjer živi moj stari ata in mu pomagamo pri delu.

Ob nedeljah, ko pridem z oratorija, pa gremo v Kostanjevico k stari mami.

Tudi kam na izlet gremo radi skupaj, kot na primer na Brezje ali kam drugam.

Ko opazujem sosedove družine in še marsikatero druge, opazim, da ne grejo vsi tolikokrat na družinske izlete kakor mi in da tudi doma ne preživljajo toliko časa skupaj kot ga člani naše družine.

Urška Ramovš, 5. razred

V naši družini je vse prav

V naši družini smo štirje. Z nami živi tudi stara mama, ki gre tudi za kakšen teden na Hom. Jaz sem edinec, pri naših sosedih pa imajo veliko otrok. Sosedovi otroci morajo zelo ubogati in jaz tudi.

Skoraj vsako nedeljo gremo na Okrog, kjer imamo vikend z vinogradom. Imam tudi psa. Ko smo kupili avto fičota, so se vsi norčevali, da imamo slab avto. Toda jaz sem zadovoljen z njim. Imamo zelo skromno hišo in hlev. Zelo sem vesel, ker imam prave starše, ki lepo skrbijo zame.

Aleš Anderlič, 5. razred

V naši družini držimo skupaj

Naša družina živi bolj na samem na hribu Homu, zato smo tudi bolj tihi in mirni. Dve družini živita še kar blizu nas, druge pa so bolj oddaljene. Živimo lepo. Z bratom nisva skoraj nikoli tepena. Ko prideva iz šole, imava pred seboj zmeraj skuhanu kosilo, ker mami

ne hodi v službo. Lahko jemo skupaj, ker pride oče približno isti čas iz službe kot midva z bratom iz šole. Zvečer greva pomagat v hlev skidat in še kaj drugega, čez dan pa se učiva in tudi pomagava staršem. V naši družini je lepo, ker držimo skupaj.

Irena Grm, 5. razred

Moja skrb za atka

Pred nekaj meseci je šel moj ati službeno v Nemčijo. Zvečer je bila hiša prazna. Zelo me je skrbelo. Nekega dne pa pride kartica. Videl sem, da je pisal ati. Ko je prišel domov, je bilo spet bolj veselo.

Tomaž Povše, 5. razred

Veselje družine na naši parceli

Naša družina živi v novem naselju v Šentrupertu. Na dolenskem griču Vihru pa leži naša parcela. Tja gremo vsi člani naše družine zelo radi. Ko smo parcelo začeli urejati, je bilo tam zelo grdo in ljudje so govorili, da je tam polno kač. Na sredi parcele je majhna mlaka, v kateri regajo žabe. Odločili smo se, da bomo na parceli naredili tudi čebelnjak.

Najprej smo doma našagali deske. Potem smo z velikim trudom sestavili čebelnjak. Pomagal nam je tudi atkov brat Matevž, ki zna marsikaj narediti iz lesa. Pri delu smo pomagali tudi otroci, kar se je le dalo. V čebelnjak smo dali čebele. Zdele so se mi zelo vesele, ker so bile na varnem pred mrazom. Zdaj se mi zdi na parceli veliko lepše, ker stoji na sredi čebelnjak in ker je v njem življenje. Kadar delamo na naši zemlji, smo ponavadi vsi veseli, ker je takrat vsa naša družina skupaj.

S skupnim delom bomo parcelo uredili tako, da bo vsem družinskim članom v veselje.

Mira Ramovš, 5. razred

Naša družina pobira sadove čebelje družine

Pri nas doma imamo čebele. Ko so satovi polni medu, ga stočimo. Takrat "se dobi" za vsakega člana družine kakšno delo. Z mami opereva kozarce in pokrovčke, ki jih jaz kasneje še zbrišem. Z bratom jih nato zloživa v gajbico in jih odneseva v garažo, kjer ati že pritrdi točilo na tla, da se ne premika. Mami prinese vedro, kjer je namočena krpa za brisanje medu z zunanje stene kozarca, ker se pri točenju skoraj vedno popaca. Ati postavi na mizo stojalo, ki tiči v podolgovati posodi. Ati gre še po posebne vilice za odpiranje 'pokrovčkov', ki zapirajo pot do medu. Na stojalo ati postavi sat ter z vilicami odpira 'pokrovčke'. Ko obe strani odpre, postavi sat v točilo in ko so v točilu štirje satovi, brat ali jaz vrtiva ročko, da preko mehanizma vrti satove in meče med ob steno točila. Zdi se mi, kot da bi padal dež. Z bratom se "puliva" za mesto vrtenja. Včasih moram to misel opustiti, saj me pokliče mami in mi naloži delo za zapiranje kozarcev s pokrovčki. Z bratom kasneje odneseva kozarce, polne medu, na podstrešje v omaro. Na 'pokrovčkih', ki so zlepljeni skupaj, je tudi še med; to imamo namesto žvečilnega gumija in žvečimo in ližemo.

Vesela sem, ker imamo čebele, le včasih, ko nabiramo rože, me motijo in se bojim, da bi me katera čebela pičila.

Urška Repše, 6. razred

DELO V DRUŽINI

V naši družini si delo delimo.

V naši družini si delo delimo. To pa zato, ker živi naša družna skupaj s starimi starši. Če se odločimo, da bomo nekaj delali, tudi delamo. Včasih me zelo razjezi, ker moram iti kdat iz hiše, ker je to delo težje. Raje opravljam lažja dela. Jem en teden pri starih starših, en teden pa pri svojih. Če naredim svoje delo do konca, grem pomagat še drugim. Če so pri nas kakšni delavci, jim pa nosim pijsko.

Nataša Rugelj, 5. razred

Delo

v družini

Mojca Smola, 5. razred

DELO V DRUŽINI

V naši družini si delo delimo

V naši družini si delo delimo. To pa zato, ker živi naša družina skupaj s starimi starši. Če se odločimo, da bomo nekaj delali, tudi delamo. Včasih me zelo razjezi, ker moram iti kidat iz hleva, ker je to delo težko. Raje opravljam lažja dela. Jem en teden pri starih starših, en teden pa pri svojih. Če naredim svoje delo do konca, grem pomagat še drugim. Če so pri nas kakšni delavci, jim pa nosim pijačo.

Nataša Rugelj, 5. razred

V naši družini vsi radi delamo

V naši družini je pet članov. Zdaj živimo v stari hiši, ki je v Kamnju. Preselili smo se pred dvema letoma s Trstenika. V Kamnju bomo nekaj let, dokler si ne bomo zgradili nove hiše, ki jo delamo v Šentrupertu blizu rojstne hiše moje mamice. Živela sem že v več hišah, a najboljše je bilo na Trsteniku.

V Kamnju imamo kmetijo. Imamo dve kravi, dva telička in eno teličko, ki je čisto moja. Imam mlajši sestrici. Prva hodi v tretji razred in ime ji je Metka, druga pa bo kmalu dopolnila tri leta in je Stanka. Pri nas je dosti dela in si moramo delo kar razdeliti. Že najmlajša sestra nas zelo uboga in če ji kaj rečeš, bo to tudi naredila. Srednja sestra Metka pomaga mami pri delu v stanovanju, jaz pa očetu, ki dela v avtomehanični delavnici in v hlevu. V službo hodi samo očka, mamica pa je gospodinja. Če imamo čas, pa se ob večerih zberemo ob mizi in igramo družabne igre.

Mojca Smole, 5. razred

Meni se zdi prav, da v družini delajo tudi otroci

V naši družini si razdelimo delo. Moje delo je tudi to, da nesem mleko v mlekarno. Nesem ga le zvečer. Pri sosedovih vse to delo opravljata le oče in mati, otroci jima nič ne pomagajo.

Zvečer moram nesti mleko v mlekarno ob 18. uri. Včasih me je zelo strah, ker je zraven ceste gozd. Včasih gre z mano sestra Andreja, večkrat pa moram to pot opraviti sama. Mnogi mislijo, da je to lahko, pa ni. Pri nas imamo tri krave, zato nesem okrog devet litrov mleka. Roka me res boli, toda jaz sem se tega že kar navadila, čeprav mlekarna ni tako blizu. Mlekarica zlije mleko v kanto, povem, koliko ga je in grem proti domu. Mislim, da je to prav, da pomagam staršem pri delu.

Darinka Lampret, 5. razred

Alenka Bevc, 6. razred

Tudi moje delo v hlevu je pomembno

Tudi pospravljanje po dvoršču je pomembno družinsko delo

Pri nas imamo kmetijo. Ati gre vsak dan večkrat delat v hlev. Zvečer mu pomagam pri delu tudi jaz, saj je zvečer v hlevu največ dela. Treba je pospraviti pri jaslilih, dati živini šrot in ko ga poje, ji je treba dati še seno. Ko poje nekaj sena, ji seno pospravim v jasli. Včasih tudi počistim. Večkrat prinesem atku tudi vodo, preden molze. Potem ga vprašam, če grem lahko v hišo. Skoraj zmeraj mi dovoli, saj on potem lahko sam nastelje, da silažo in pomolze. Kadar mu pomagam, lahko ati delo v hlevu prej konča in me zato pohvali.

V hlevu rad pomagam. Najraje dam šrot in pripeljem s šajtrgo seno. Včasih se tudi poigram s teličkom, ki me že kar pozna.

Jernej Rugelj, 3. razred

Jerneja Bevc, 6. razred

Pospravljanje sob je pri nas moje delo

Največkrat se ob sobotah lotim pospravljanja sob. Včasih mi mami reče, naj jih pospravim, včasih se pa kar sama lotim pospravljanja. Najprej se lotim moje sobe, potem pa še drugih. Pripravim si sesalec in začnem sesati. Nastavek močno pritiskam k tlom, da gre več smeti naenkrat noter. Posesam tudi pajke, ki so vsepovsod. Če mi pa kakšen uide, me je ponoči strah, ker mislim, da bo prišel k meni na posteljo. Ko posesam, se lotim prahu. Vzamem belo krpo in pobrišem prašna mesta. Nazadnje pa sledi okrasje. V svoji sobi imam stojalo, kjer imam razne knjige, parfume in okraske. Te stvari malo prestavim, potem pa nalepim še kakšen poster, ki mi je všeč, in moja soba je dokončno urejena.

Ko naredim vse to, se lotim pospravljanja drugih sob.

Alenka Bevc, 6. razred

Tudi pospravljanje po dvorišču je pomembno družinsko delo

Pometanje po dvorišču je delo, ki pri nas večkrat doleti mene. To delo rada opravljam takrat, kadar je lepo in sončno vreme. Kadar je tak dan, se mi zdi, da najlepše pospravim dvorišče. Kadar pa vreme ni lepo, samo malo pobrskam in pometem bolj površno. Takrat je dvorišče skoraj tako kot prej.

Kadar je lepo vreme, imam veliko veselja in energije in sem na dvorišču zelo poskočna. Takrat preurejam mali vrtiček, pobiram kamne, pulim zel in pobiram papirčke. Vse to delam kar kašni dve uri. Potem se preselim na kakšno drugo mesto in tudi tam sem zelo dolgo. Kadar z veseljem pospravljam po dvorišču in imam v sebi še polno energije, tudi rada odprem psička Diksa in grem z njim na sprehod. Še prej pa pospravim Diksovo uto.

Zadovoljna sem, če je pri nas na dvorišču in okrog hiše lepo pospravljeno, saj je naša hiša ob cesti in ne bi bilo v redu, če bi bilo okrog nje vse razmetano.

Jerneja Bevc, 6. razred

Vsak dan me čaka kuhanje kosila

Pri nas doma je pet družinskih članov. Ker sem jaz najstarejša punca od otrok, moram kuhati kosilo, kadar mami dopoldne ni doma. Mami že prejšnji dan pripravi jed, ki jo jaz drugi dan do konca skuham in pripravim. Najbolj moram hiteti v petek, ko imam po pouku še angleščino. Le včasih mi ni treba hiteti, če kosilo skuha sestra ali pa brat. Če se mora jed dolgo časa kuhati, ati že prej pristavi kosilo, da samo nadaljujem s kuhanjem. Včasih naredim kaj narobe, vendar mami ni huda, saj pravi, da se moram učiti na napakah. Večkrat sem tudi pohvaljena za pečenje peciva. Ko se vsi zberemo, imamo skupno družinsko kosilo, s katerim imam prav jaz skoraj vsak dan kar precej dela.

Urška Repše, 6. razred

Kaj je v naši družini moja skrb

V naši družini sem jaz tisti, ki vsaj trikrat na teden operem oba naša avtomobila. Nekega dne, ko sem bil še v tretjem razredu, sem videl, da je avto zelo umazan. Prvič sem ga sam opral. Očija in mami je zelo navdušilo. Oči me je pohvalil, to pa me je tako spodbudilo, da zdaj vsak teden operem oba avtomobila. Moja dolžnost je tudi, da nesem popoldne psu hrano.

Velikokrat zapeljem avto za hišo, pripravim vse potrebno za pranje in avto polijem z vodo. Nato pa se začne najbolj 'smotani' del pranja avta. Treba je podrgniti tablice, zdrgniti luči, oprati stekla, očistiti kolesa in nazadnje moram avto premazati z neko tekočino, ki ji jaz pravim milo za avto. Ko pa je že to narejeno, žal še ni vse končano. Avto je treba še enkrat politi z vodo. Prebrisati moram še stekla, da se v soncu lepo lesketajo. S sesalcem posesam sedeže in umijem predpražnike. Včasih vzamem še en sprej in v avtu očistim galanterijo. Nato zapeljem avto pred hišo. To delam ponavadi popoldne. Ko operem avto, grem pripraviti hrano za mojega psa Asa. As me začne takoj ovohavati. Ko mu stresem hrano v skledo, takoj slišim njegovo cmokljanje. Potem pa operem še drugi avto. Vse delo, ki ga moram opraviti pri psu, mi ni odveč, ker imam Asa rad.

Domen Krištof, 4. razred

NAŠA DRUŽINA JE NEKAJ POSEBNEGA

Naša družina je nekaj posebnega zato, ker smo zelo veliki prijatelji. Skoraj nikoli se ne skregamo. Tudi z bratom se ne kregava velikokrat. Kadar se skregava, se nikoli za dolgo časa. Kadar gremo nakupovat v trgovino, nam mama dostikrat reče, naj si v trgovini kaj izberemo, da bosta imela za spomin.

Mislim, da smo srečna in posebna družina prav zaradi tega, ker smo veliki prijatelji in ker si želimo in pričakujemo, da bi čimveč

Naša družina
je nekaj
posebnega

NAŠA DRUŽINA JE NEKAJ POSEBNEGA

Naša družina je nekaj posebnega zato, ker smo zelo veliki prijatelji. Skoraj nikoli se ne skregamo. Tudi z bratom se ne kregava velikokrat. Kadar se skregava, se nikoli za dolgo časa. Kadar gremo nakupovat v tujino, nam mama dostikrat reče, naj si v trgovini kaj izbereva, da bova imela za spomin.

Mislim, da smo srečna in posebna družina prav zaradi tega, ker smo veliki prijatelji in ker si želimo in prizadevamo, da bi čimveč časa preživeli skupaj.

Uroš Jurglič, 5. razred

V naši družini smo trije otroci. Najstarejša sestra je dvanajst let starejša od mene. Ona se je od nas odselila in s svojo družino živi v Krmelju. Moja mamica in ati sta že babica in dedek. Jaz pa, čeprav sem stara šele enajst let, sem že dve leti teta in moj brat je stric. To se mi zdi nekaj zelo posebnega in tudi smešno je, saj moji starši še niso srečali Abrahama. Moja nečaka Blaž in Gašper me kličeta Karmi.

Čeprav se je lansko leto sestra odselila, smo vseeno srečna družina, saj se veliko obiskujemo.

Karmen Uhan, 5. razred

Naša družina je posebna v tem, da je pri nas pet žensk: moja mami, njena mama, sestri Marička in Tina ter jaz. Moj oči je izgubil življenje v prometni nesreči, ko sem bila stara sedem let.

Imamo tudi hlev, v katerem je veliko živine. Imamo krave, bikce, telička, zajce, prašiča in nekaj kokoši. Za nas je to veliko kar težkega dela. Mami hodi še v službo in zato naredimo največ takrat, kadar je doma. Mami je res glavna pri naši hiši, čeprav tudi stara mama veliko naredi. Moja mami vozi poleg avta tudi traktor. To nam veliko pomeni. Sestra Tina in jaz morava največ pomagati v hiši, Marička pa v hlevu. Poleti, ko je treba sušiti seno, ga kar velikokrat premešamo z grabljami. Jaz vozim s kolesom zjutraj in zvečer mleko v mlekarno. Ker imamo štiri krave, je kar precej

mleka. Mleko zelo rada vozim, ampak kadar dežuje ali pa je mraz, ga ne vozim rada.

Pri nas je kar veliko dela še zlasti poleti, a je kljub temu zelo lepo, ker vse ženske rade delamo, zato veliko naredimo.

Antonija Berk, 5. razred

Moj oče je voznik tovornjaka pri Viatorju. Vozi dolge poti po svetu, zato me včasih kar skrbi, če bo prišel domov. Do zdaj ni imel še nobene nesreče v tujini.

Domov ga ni tudi po en teden in več. Včasih se mi kolcne in že mislim, da bo prišel, pa ga ni. Z mamico sva zelo vesela, ko pride ati domov, saj lahko skupaj jemo, se igramo, gremo spat in zjutraj skupaj vstanemo in gremo vsak po svoje tja, kamor moramo iti. Ko pa gre ati spet na pot, z mamico čutiva, da je neka praznina v družini. Ko se pa vrne, je pa spet tista luknja polna, ki je bila prej prazna. Naša družina je nekaj posebnega, saj nima vsak takega potujočega očeta, kot ga imam jaz.

Gregor Škoda, 5. razred

V naši družini živimo skupaj štirje rodovi. Najstarejša je prababica, ki je stara osemindeset let. Zanja je treba veliko skrbeti. Aprila 1993 mi je umrl stari ata. To je bilo za mojega strica in za vso družino zelo hudo. Ko ata ni mogel več delati, je mojemu stricu – svojemu sinu – vedno dajal nasvete.

Moja mami in teta sta v službi, zato stric sam skrbi za kmetijo. Ko pridem iz šole, mu velikokrat pomagam. Poleti mami vzame velikokrat dopust, da lahko pospravimo seno. Moja babica pa skrbi za kosilo, ker je bila na operaciji in ne more delati zunaj. Imam dva strica in tri tete, ki pridejo velikokrat pomagat na kmetijo.

Zelo rad sem v taki družini, kjer lepo skupaj živimo kar štirje rodovi.

Dejan Starič, 5. razred

Stanujem v bloku v Slovenski vasi. Moja mami je na vozičku, ker ima hudo bolezen sklerozo multipleks. Zato ji moramo veliko pomagati. Tudi moja starejša sestra Andreja ji pomaga pri tistem, česar jaz ne zmorem.

Moja mami lahko kuha, pomiva in briše prah. Ker pa ne more zakuriti, ji pomagam. Najbolj ji ustrežem, kadar grem kaj iskat na vrt ali v trgovino. Največ pa ji pomaga ati. On hodi v službo, ko pa pride domov, ji veliko pomaga. Ko gremo kam ven, ji pomaga po stopnicah gor in dol, ker ne more sama.

Včasih pomislim, da bi bilo bolj veselo v naši družini, če bi moja mami hodila. Lahko bi šli na morje in bi lahko z mami plavali. Želim si, da bi tudi moja mami šla v šolo vprašat, tako kot gredo ostale mamice na pogovorne ure. Ona pa lahko vpraša učitelje samo po telefonu. Moja mami je znala plesti in šivati, zdaj pa ne more, ker se ji roke tresejo. Škoda, ker bi mi lahko marsikaj naredila. Mislim, da je naša družina nekaj posebnega, ker je mami invalid na vozičku.

Darja Starič, 5. razred

Ime mi je Franci Kotnik. Sem v rejniški družini pri Ani in Andreju Rugelj na Okrogu pri Šentrupertu. Tukaj sem že devet let in pol. Počutim se dobro. Rejnici rečem mama, rejniku pa ata. Spim v dnevni sobi in moram tudi sam čistiti po sobi. Najbolj nerad pometam. Če kdaj lepo pospravim, sem tudi pohvaljen. Pomagam tudi v hlevu. Najraje nastiljam. S kolesom vozim mleko v zbiralnico v Škrljevo. Včasih je nerodno, ker mi nagaja kolo. Pomagam tudi, kadar kaj zidamo. Točim vodo, mešam malto, nosim kvadre, vozim malto in nosim delavcem pijačo.

Mama dobro kuha in včasih tudi kaj takega, kar imam jaz posebno rad. To so makaroni, juha, pesa in pica. Če gresta ata in mama kam na obisk, me zmerom vzameta s seboj. Najraje grem na Mirno k Nejcu in Juretu. Mama me zmerom pokliče, da grem pravočasno v šolo. V šolo gre tudi vprašat zame. Če imam slabe ocene, je tudi huda.

Ker mi je mama za god kupila igračo avto, vem, da me ima rada. Jaz ji pokažem, da jo imam rad tako, da ji kaj pospravim. Otroci

mojih rejnikov so že vsi odrasli in poročeni. Večkrat pridejo domov in včasih mi tudi kdo kaj podari.

Franci Kotnik, 5. razred

Jaz živim v rejniški družini. Mene so posvojili, ko sem bil čisto majhen, zato se pišem Krajčič. Pri nas sta v reji še David Novak, ki hodi v prvi razred, in Sandra Hudorovac, ki je stara dve leti. Z njima se dobro razumem.

Z Davidom spiva v eni sobi. Davidu in Sandri pomagam, če ne znata sestaviti kakšne igrace. Najraje se igramo na pesku pri hiši. Če ima mama delo, moram jaz paziti Sandro. Ker je pridna, jo rad pazim. Največkrat se igrava z žogico. V nedeljo gremo z mamo na sprehod. Ustavimo se pri kakšni sosedi, se pogovarjamo in nabiramo rože. Večkrat pa nas ati kam pelje z avtomobilom. Najbolj daleč sem se peljal v Medžimurje. V Varaždin smo se šli kopat. Mama me skoraj vsak dan pusti, da se vozim s kolesom. Včasih se voziva s prijateljem Gregorjem. Mama mi zaupa denar, da kaj pripeljem iz trgovine. V trgovino grem rad. Če sem priden, mi ati tudi dovoli, da kupim bombone. Mama je huda name, če nočem delati naloge.

V naši družini je najlepše v nedeljo, ko smo skupaj, ko je ati doma in ko imamo dobro kosilo. Moj ati je zidar. Tudi mene uči zidarska dela. Poskušal sem že polagati ploščice in narediti luknjo za pipo, čistil sem ploščice pri fugiranju in jih tudi rezal. Rad vidim, če me ati vzame s seboj, ko gre zidat. Ker sem mu lani pomagal, sem dobil 15.000 tolarjev. Mogoče bom tudi jaz zidar.

Srečko Krajčič, 5. razred

PREPROSTE BESEDE

Glasilo OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert

SREČA V DRUŽINI IN ŠE KAJ

ob letu družine

mentorica: Danica Zupan

uredil: Jože Zupan

šol. l. 1993/94

XXIV / 1

Šentrupert
1994

PREPROSTE

II 22403/1993/1994

199706691,1

KNJIŽNICA H. JARČA NOVO MESTO
Študijski oddeljek

COBISS